

ítróttur

Ein sonn kúvending

Ikki var tað sýrt sjáldsamt, sum dysturin í 2. deild millum HB og Skála vendist. Eftir at hava verið aftanfyrir við 1-3, vann Skála dystin við heilum 8-3

HB-Skála 3-8 (1-1)
1-0: Niclas Johannesen
1-1: John Petersen
2-1: Suni Reinert
3-1: Sigfríður Clementsen
3-2: Agnar Højgaard
3-3: Agnar Højgaard
3-4: Agnar Højgaard
3-5: Artur Johansen
3-6: Agnar Højgaard
3-7: Asbjørn Mikkelsen
3-8: Artur Johansen

»So leingi bólturinn er rundur, er einki óført í fótbóliti.« Hesi orð er danski landsliðsvenjarin Richard Møller Nielsen fleiri ferðir vorðin endurgivin fyrir at

hava sagt, hóast hann kanska ikki júst eigur tey. Men tey komu so sanniliga til sín rætt í Gundadali leygardagin, tá HB og Skála hittust í 2. deildardysti.

HB sá út til at vilja bíta álvarsliga frá sær móti skálaliðinum, ið hevur verið fast tilhoyr í 2. deild í mong harrans ár. Bit var eisini í havnarmonnum, og komu teir á odda við máli, ið útsetin Niclas Johannesen syrgdi fyrir. Tað eydnadist tó John Petersen at javna til 1-1 fyrir hálfleik.

Men HB var ikki bara so

at spæla við, og eftir bert sjei minuttum í seinna hálfleiki sá út til, at HB meira ella minni hevði tryggjað sær sigurin við tveimum málum á rað, ið ávikavist Suni Reinert og Sigfríður Clementsen vóru skjúttar av.

Nú sá heilt álvarsliga kritiskt út hjá Skála, men tað, ið meira ella minni

líktist einum HB-sigri, skuldi koma at gera tað minni...

Munurin á liðunum var heilt givið Artur Johansen, tá hann kom inn. Spælið hjá Skála hekk betur saman, og meira bit kom í har framm. Hetta førði við sær, at bert tíggu minuttir eftir 'tryggu' HB-leiðsluna hevði Skála javnað til

3-3 – báðar ferðir við málum, ið Agnar Højgaard tók sær av. Hann fekk eisini tann heiður at skjóta Skála frumum til 4-3, og so var dysturin liðugur fyrir HB, ið ongantíð kom fyrir seg aftur.

Nú raplaði bara inn, og Artur Johansen við tveimum, Asbjørn Mikkelsen við einum og Agnar við

einum máli aftrat, syrgdu fyrir einum sterkum og tryggum Skála-sigri.

Endaliga úrslitið gjørdist altso 8-3 til Skála, og ikki var tað nakað minni enn ein dyggilig staðfesting av orðum Richard Møller Nielsens: »So leingi bólturinn er rundur, er einki óført...«

(hj.)

MB ræðist SÍ

Í heili 11 ár hevur MB havt ein sigur á grannunum úr Sörvági til góða – og hann kom heldur ikki leygardagin, hóast MB er væl fyrir og enntá hevði heimavøll...

MB-SÍ 2-2 (1-0)
1-0: Petur Eiriksson
2-0: Mikkjal Danielsen
2-1: Allan Joensen
2-2: Petur Ritter

Grannadystir eru altíð nakað fyrir seg – ikki minst, tá teir verða spældir í Vágum.

Hetta kundu bæði spæljarar og áskoðarar sanna leygardagin, tá MB og SÍ hittust í lokalbraki á vøllinum í Miðvági.

Talan var ikki um ein serliga vælspealdan dyst, men hinvegin var hann so spennandi, at hárlini javnan reistust á áskoðarunum.

At MB hevur eitt heilt álvarsligt SÍ-syndrom, er ikki eitt orð ov nógv sagt. Í heili 11 ár hevur ikki eydnast MB at vinna á SÍ – um tað so hevur verið spælt í Miðvági ella Sörvági. Og

tá hevur tað eisini gjørt tað sama, um SÍ hevur verið botnlið og MB topplið, ella hvussu annars umstøðurnar hava verið.

Leygardagurin var einki undantak, tí MB hevði so sanniliga tey bestu kortini á hondini til at vinna dystin, og ruddiliga tað.

Miðvingar komu fyrst á odda í fyrsta hálfleiki, tá Petur Eiriksson royndi seg við einum sera góðum langskoti, ið brast í stongina og inn. Miðvingar vóru eisini nærri sigurinum, tá teir komu fram við tveimum málum.

Sum ikki so sjáldan síðstu tíðina var tað Mikkjal Danielsen, ið fekk eitt mál. Hann fór fram til eitt horna, og við høvdu setti hann bóltin í netið til 2-0.

Og miðvingar jublaðu, tí

nú sá út til, at tað, teir høvdu átt til góða í so mong ár, endiliga skuldi henda: Ein kærkomin MB-sigur.

Men gakk!

Allan seinna hálfleik royndi SÍ at leggja trýst á MB, og hetta eydnadist eisini.

Fyrst fekk SÍ eitt mál, tá Hans Edmund Olsen legði innfyri úr vinstri síðu til Allan Joensen, ið hegniliga setti fótin undir, so málmunurin var minkaður til 1-2.

Nakað seinna fekk SÍ brotspark, tá Jón Henriksen varð felður, men tann kjansin misbrúkti Petur Ritter, tá hann skjeyt tað á stongina og út. Men bert lítil løtu seinna fekk Petur Ritter høvi at gera alt gott aftur, tá hann eftir eitt gott innlegg var uppi og stútaði klokkeint í trikantun til

javnleiksstøðuna 2-2.

Hetta gjørdist eisini endaliga stóðan, og sörvingar kundu fegnir fara til húsar aftur um kommunumarkið við tí eina stiginum.

Teir høvdu eisini klárað seg sera væl móti grannunum úr Miðvági, ið ikki stóðu royndina á heima-vølli og enn eiga fyrsta sigurin til góðar í mong ár. Eitt nú ein spælari sum Birgir Jørgensen varð væl innballeður í SÍ-verjuni, og gjørdi hann móti vana ongar skreytir í hesum dystinum.

Og so skal enntá havast í huga, at hetta var eitt hált kjúkulið, SÍ sendi á vøllin. Tveir av spælarnum vóru stutt framanundan farnir túr við Vesturskini, ið tó mátti inn við maskinbreki. Tí sluppu bæði Hans Edmund Olsen og Birgir Hansen at vera við henda dystin. Liðið trongdi eisini til stuðul, tí Hilmar Hansen og Jón Heri sita uttanfyri við hvør sínum knæskaða.

(hj.)

Fyrsti dystur í Vestmanna

Á hvítusunnu spældu vestmenningar á fyrsta sinni ein landskappingardyst í fótbóliti – í Vestmanna!

Væl hevur gingist hjá tí nýggja fótbóltsfelagnum í Vestmanna, síðani tað í vár byrjaði at taka lut í landskappingini í fótbóliti við tveimum liðum – einum í 4. deild og einum í 5. deild.

Nevnast kann til dømis, at 4. deildarliðið er tað í landinum, ið hevur klárað seg best higartil í kappingini.

Men Ásir hevur ongán heimavøll – og tó...

Graslíksvøllur er jú eingin í Vestmanna, men niðri á ferjuleguni er eitt rættiliga stórt øki, ið hóast ikki nøktandi fulla vallarstødd, hevur

verið hildið so mikið nýtiligt, at 5. deild – um ikki annað – kundi spæla har.

Og tað hevur hon so eisini gjørt. Á hvítusunnu spældi Ásir móti B36, og tapti 3-0. Men hóast ósigur, so ver hetta ein søguligur dagur fyrir Vestmanna, tí hetta er fyrstu ferð, at ein landskappingardystur í fótbóliti nakrantíð er spældur í Vestmanna.

Hinvegin noyðist 4. deild at spæla dystir sínar á vølli aðrastaðni.

hj.